

[Frank Jensen]

Regeringen har allerede skabt mange resultater på meget kort tid. Den har vist handlekraft og har skabt ro om de økonomiske rammer for familiernes og erhvervslivets muligheder. Flere års spekulation i ændringer i skattesystemet og ændringer af arbejdsmarkedspolitikken er nu afløst af klarhed med hensyn til den enkelte borgers og families muligheder, pligter og rettigheder i mange år fremover.

Der har været travlhed, men det har været nødvendigt; det tager tid at vende udviklingen efter flere år med misvækst og katastrofalt stigende arbejdsløshed. Den nye kurs er lagt, og den skal nu fastholdes, så resultaterne kan få lov at spire frem. Regeringen har viljen og evnen til at vende udviklingen, så det kan mærkes og ses.

Social og økonomisk ansvarlighed er ikke modsætninger, men to sider af samme sag. Det er bevist af de resultater, som regeringen allerede har fået vedtaget her i Folketinget, og som træder i kraft den 1. januar 1994. Skatten af arbejdsindkomsten sættes ned; huller i skattesystemet lukkes; grønne afgifter giver nye indtægter og mindre ressource- og miljøsvineri; de arbejdsløse får bedre og tidligere jobtilbud, og der sker en bedre fordeling af arbejdet gennem forbedringer af orlovsordningerne; der skabes nye og varige job gennem en aktiv erhvervs politik, og Danmark skal i endnu højere grad udnytte sine styrkepositioner på de internationale markeder.

Der skabes 10.000 nye uddannelsespladser til de unge; heraf er de 5.000 placeret på de videregående uddannelser, 3.000 på erhvervsgrunduddannelserne og 2.000 på social- og sundhedsuddannelserne. Der skabes 10.000 nye efter- og videreuddannelsespladser til de voksne, og disse nye uddannelsespladser skaber øget mulighed for rotation på arbejdsmarkedet. Danmarks styrke har været og skal også i fremtiden være en veluddannet arbejdsstyrke. Uddannelse er nemlig en investering i fremtiden, og nu har arbejdsgiverne, fagbevægelsen og den offentlige sektor et klart ansvar for at få brugt de nye muligheder i orlovsreformen.

Med regeringens forslag til finanslov for 1994 er et centralt element føjet til. Forslaget er med til at give samfundsøkonomien et kraftigt spark fremad i 1994. Der sker en målrettet finanspolitisk lempelse på 12 mia. kr. i 1994 for at sætte skub i økonomien, alt sammen i form

af initiativer, der har det fælles omdrejningspunkt at øge beskæftigelsen og livskvaliteten.

Der er oppositionspolitikere, der krampagtigt forsøger at fastholde pessimismen med udtryk som, at »pengene fosser ud af statskassen«, og ved at så tvivl om, at Nationalbanken og regeringen har skabt ro om valutakursen. Enkelte fortvivlede oppositionspolitikere forsøger også at tale ethvert opsving i dansk økonomi ned. Det vil ikke lykkes for dem, for fakta er, at indsatsen for at skabe nye arbejdspladser sker på et forsvarligt økonomisk grundlag. De samlede offentlige udgifter stiger langsommere end væksten i samfundet som helhed.

Regeringen bryder med sin økonomiske politik den onde cirkel, der prægede samfundsøkonomien under KV-regeringen med katastrofalt stigende arbejdsløshed og lavere indtægter til stat, amt og kommuner, og som samtidig medførte stigende udgifter og større underskud. Husk på, at arven efter den tidligere regering ikke er det skønsmaleri, den daværende finansminister, hr. Henning Dyremose, malede i efteråret 1993, da finansloven blev forhandlet på plads. I 1993 bliver arbejdsløshedstallet ikke 320.000, men derimod 355.000, og underskuddet på statens finanser bliver ikke på 34 mia. kr., men derimod på 55 mia. kr. Så stop hykleriet. Fakta er, at den nye regering har skabt orden i statens finanser ved at sætte gang i væksten og mindske arbejdsløsheden. Vi lægger afgørende vægt på ansvarligheden i den økonomiske politik, og rammerne for 1994 ligger nu fast.

Alle mennesker ved, at Danmark ikke alene kan fjerne arbejdsløsheden. Samarbejde mellem de europæiske lande er helt nødvendigt for at skabe baggrund for et økonomisk opsving både i Danmark og i Europa. Intet land kan alene være lokomotiv for denne udvikling, og derfor skal vi bruge EF-samarbejdet til at understøtte en offensiv, bæredygtig vækststrategi for at øge beskæftigelsen. Denne udvikling blev startet under det danske EF-formandskab, hvor beskæftigelsen blev sat øverst på dagsordenen for EFs økonomiske politik, og dette samarbejde skal nu fastholdes og styrkes. Det må hindres, at EF-landene i den nuværende krise gentager reaktionsmønsteret fra krisen i 1970'erne med handelshindringer og national protektionisme, for det vil kun forværre krisen og give yderligere skævheder landene imellem.